

U spomen prijatelju i učitelju

Dragi čitatelji,

krajem jeseni predaleke 1963. godine, kad sam bio brucoš, na Matematičkom se odjelu pojavio mladi asistent. Već nakon nekoliko sati vježbi iz AGLE mogle su se uočiti neke njegove vrline. Bio je smiren i sistematičan, metodičan i pedantan. Lijevom je rukom polako po ploči nizao slova svoje posebne kaligrafije tumačeći pritom jasno i razgovijetno ponekad baš i ne sasvim jednostavne matematičke činjenice. Tko zna, možda je mladi asistent izbrusio svoj nedvojbenu učiteljski talent radeći ranijih godina kao profesor matematike i fizike na zagrebačkoj Petoj gimnaziji. Bilo kako bilo, za nas, studente matematike onoga vremena, uz vrlo oskudnu domaću literaturu i nedostupnu stranu (izuzimajući rusku), takav je pristup bio prava blagodanost.

Od tih ranih studentskih dana pa sve do danas život mi je bio na razne načine nerazdvojivo vezan uz mojeg učitelja, kolegu i prijatelja Zdravka Kurnika. Zbog toga vas molim, dragi čitatelji, ne zamjerite na osobnosti ovog Uvodnika. Želio bih vama, koji niste dobro poznavali ili ste znali tek samo površno ovog sposobnog, vrijednog i poštenog čovjeka, iscrta-
ti potpuniju njegovu sliku i sliku njegova osebnog života.

Kad sam rekao *nerazdvojivo*, uistinu sam tako mislio. U Hrvatskom matematičkom društvu godinama smo radili na raznim poslovima vezanima uz nastavu matematike. Više od četvrt stoljeća sudjelovali smo na svim razinama natjecanja učenika u matematičkim. Na koliko smo se samo seminara za stručno usavršavanje nastavnika matematike zatekli. Sve do Zdravkova umirovljenja primao sam na metodičku praksu njegove studente. Zdravko mi je 1977. povjerio pisanje zbirke zadataka za 2. razred srednjih škola i to je bila moja prva knjiga kojom sam započeo svoju avanturu pisanja udžbenika. Posebno nas je posljednjih desetak godina zbližio naš Miš.

Zdravko je bio radišna i vrlo odgovorna osoba. Te vrline razvijao je i kod svojih studenata. Razumio je ulogu i svu složenost učiteljskog posla i znao je da buduće nastavnike valja što bolje pripremiti na breme koje će nakon diplome morati naprtiti na svoja pleća. A studenti, kao studenti, ponekad površni prema obvezama, znali su ga razljutiti pa su nakon nedovoljno dobro odrađenih seminara ili neuspjelih javnih predavanja morali *kusati* gorku jezikovnu juhu. Ponekim mladim kolegama znao je takvu juhu servirati i na stručnim ispitima. Prema nemaru,

neradu i neredu imao je, kako se to danas kaže, nultu stopu tolerancije.

Urednost i pedantnost također su bile Zdravkove vrline. Sjećam se kako smo uz vježbe iz nacrtne geometrije radili programe – crteže izradene crnim tušom na hamer papiru. Možete misliti kakvih je tu sve uradaka bilo. I dok se čekalo u redu pred njegovim kabinetom, na prvom katu Marulićeva trga 19., kako bi se predalo te tzv. programe, strepilo se s nadom kako neće uočiti intervenciju brisanja ili neku nesigurno povučenu crtu. Ali izgledi su bili slabi i mnogi smo izlazili s tim svojim nedjelima mrmļajući si u bradu neke ne baš pristojne riječi. No nije bilo druge, valjalo se ponovo primiti posla.

Zdravko nije bio zlopamtilo. Borio se za svoje stavove i uvjerenja punom žustrinom i ponekad se činilo da je porušio most i s *neistomišljenikom* završio za sva vremena. Ali to bi se ubrzo pokazalo tek prividom. Brzo je zaboravljao nesporazume i bio spreman za novu bezrezervnu suradnju.

Bio je čovjek velike radne energije. Suradivati s njim nije uvijek bilo lako. Mogao je sjediti satima i dok vas je napuštalo strpljenje a stolac postao pretvrd, on je uporno i mirno, bez vidna zamora vozio dalje.

I premda na samom kraju, za ovaj je Uvodnik ipak najvažnije:

Što Zdravkov odlazak znači za Miš? Treba li uopće trošiti riječi? Nenadoknativ je to gubitak i bez Zdravka Miš nikada više neće biti onaj stari. Ne radi se samo o njegovim tekstovima, kojima je iz broja u broj oplemenjivao časopis, tu je riječ o nečemu znatno većem. Zdravku je uistinu bilo stalo do Miš-a, svaki bi broj pomno pregledao prije slanja u tiskaru – njegova bi bila posljednja. Rado je svraćao u Redakciju, a posebice se sa Sandrom, srcem Miš-a, sjajno razumio i odlično surađivao. I zato Ti Zdravko veliko i iskreno HVALA. Hvala Ti, prijatelju i učitelju u ime svih čitatelja Miš-a, HVALA Ti u ime cijele školske matematičke zajednice u *Lijepoj našoj*. Ostat ćeš nam u sjećanju kao čovjek i stručnjak čiji je doprinos nastavi matematike u nas uistinu nemjerljiv.

Tvojim smo odlaskom izgubili velikog *borca za našu stvar*, za matematiku.

Pravin Dakić

PS. U Miš-u smo u dva navrata objavili tekstove o dr. Zdravku Kurniku. Prvi je tekst objavljen u 16. broju prigodom njegova odlaska u mirovinu. U broju 43. prenijeli smo cjelovit tekst obrazloženja pri dodjeli Nagrade "Ivan Filipović" za životno djelo.